

Ovan: Ann-Sofie njöt av solens varma strålar och av vågornas skvalp vid Sandhammaren.

Till vänster: Även ett besök och en selfie vid Ales stenar hann vi med innan hemfärden påbörjades. Skepps-sättningen är självklart ett imponerande mysterium och det är ju också en mäktig och naturskön plats.

Som en fläkt av kontinenten

Möt våren på Österlen

SKÅNE (LT)

Visst är det skönt med lite miljöombyte ibland. Att se lite annat, historia, kultur och vacker natur. Man behöver absolut inte åka utomlands för att uppleva sådana saker. Vi har mött våren på Österlen och fick då se och uppleva allt det där. På detta natursköna område kan man dessutom ibland få känslan av att befinna sig på kontinenten...

”Österlen är en slätt- och skogsbygd i sydöstra Skåne utan entydig avgränsning. Området kännetecknas av naturskönhet, jordbruksbygd, låg urbaniseringsgrad och pittoreska kustsamhällen.” Så beskrivs denna del av vårt land på Wikipedia. Där kan man också få veta att be-teckningen Österlen lanse-rades av redaktören för Cim-

brishamns-Bladet John Osterman och författaren Theodor Tufvesson, efter att de fått i uppdrag att åstad-komma en turistbroschyr över bygden. Broschyren, med titeln ”Till Österlen vill jag fara” utgavs första gång-en 1929, och det är från den tiden som begreppet Österlen börjar användas.

Egentligen är det ju hus-vagnsutfärder som gäller för författaren av dessa rader med fru Ann-Sofie, men inget för-tar ju det andra. En helg på våren och en helg på hösten brukar vi unna oss att bo på hotell. Vi har märkt att det finns saker att se och göra precis överallt i vårt land. Och att få äta hotellfrukost är ju härligt bara DET!

Efter att ha besökt hotell på 20 olika orter sedan 2010 föll valet på Simrishamn på Österlen när det var dags att boka ännu en hotellhelg. Det var mörkt när vi kom fram till Simrishamn och då vi

checkade in på hotell Svea, och vi valde att avsluta dagen med att ta det lugnt på rum-met och snart sov vi djupt innan vi vaknade upp till en solig och riktigt vacker dag. Vi var uppe tidigt, frågan är om vi inte var först med att förse oss av frukost i matsa-len. Österlen badade i sol denna lördag i mars och tem-peraturen steg senare till drygt 10 grader. Vi började med att strosa runt litegrann i charmiga Simrishamn. Där-efter rullade vi runt med bi-len i omgivningarna. Någon hade tipstat om Knäbäckshu-sen, en liten by alldeles söder om Stenshuvud.

– Jag har nog aldrig sett nå-got vackrare, kommenterade en vän på Facebook.

Vid stranden ligger en liten bod som har gjorts om till ett kapell, det kallas för St:Nico-las kapell och används till ex-empel vid dop eller bröllop. Nedanför ligger den långa sandstranden och den tog vi

oss självklart ner på. Nä, vi var ju inte badsugna denna marslördag men det var ändå en märklig känsla, ungefär som att befinna sig utom-lands. Många var ute och promenerade längs med stranden denna vackra dag, och jag förstär vännen på Fa-cebook som blivit så betagen av platsens skönhet

Kiviks musteri blev nästa stopp, ett måste när man be-finner sig i denna trakt. I bu-tiken kan man välja ur hela musteriets sortiment av till exempel must, cider, juicer, krämer, sylter och marmela-der. Och alldeles intill ligger ju Äpplets hus, en kunskaps-institution med information om allt som har med äpple att göra, till exempel historia, odling, skörd, forskning och förädling.

Med ett par kassar fulla av must och krämer åkte vi vi-dare och Kungagraven blev nästa stopp på färden. Mitt emellan tätorten Kivik och

musteriet ligger det enorma gravröset som mäter 75 meter i diameter och är 3,5 meter högt. Kungagraven - eller Ki-viksgraven alternativt Breda-rör som den också kallas - antas vara en av Skandinaviens största gravar från den äldre bronsåldern, alltså från cirka 1700-1100 före Kristus.

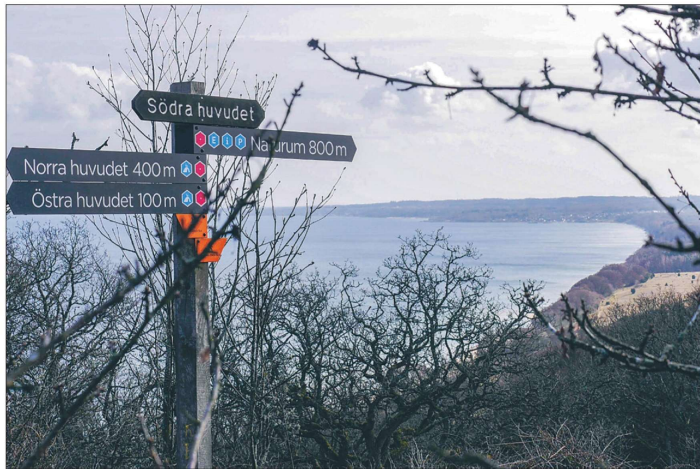
Graven innehåller en kista som är 3,25 meter lång och ca en dryg meter bred. Ki-viksgraven är Nordens enda bronsåldersröse med hällkista täckt med hällbilder och under sommarhalvåret är gravröset öppet för besökare, men inte vid vårt besök ty-värr.

Stenshuvud reser sig 97 meter över havet, och berget med de natursköna omgiv-ningarna med mycket löv-skog var ju ett givet besöks-mål för oss som ofta föredrar naturen framför staden. Stenshuvud blev nationalpark 1986 och vid en av parkens entréer finns ett Naturum

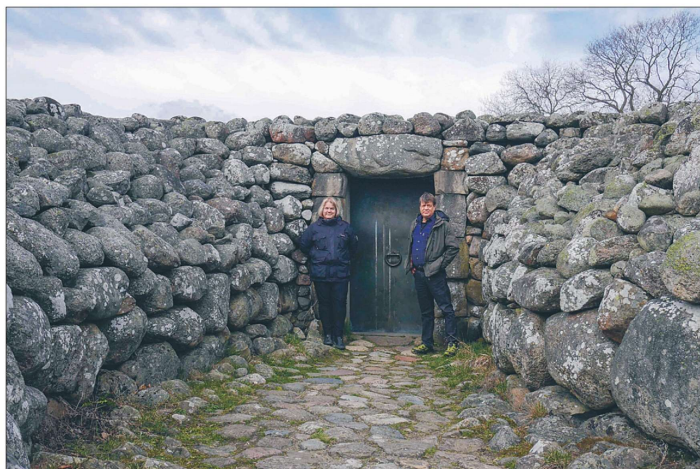
som bland annat berättar om Stenshuvuds geologi, flora, fauna och kulturhistoria. Säger knutna till berget går det också att ta del av.

Från Naturum utgår en del vandringsstigar och för mig blev det ett besök på Stens-huvuds två högsta toppar, en runda på ungefär två kilome-ter, men det är förstas myck-et uppför åt det ena hållet... Efter att ha besökt en del av de härliga små pittoreska byarna utmed kusten rullar vi in på kullerstensgatorna i Simrishamn framåt skym-ningen.

Vi vaknar snart upp till en ny dag, en dag som kändes klart kyligare jämfört med lördagen. Vi hade sett att Glimmingehus - som låg bara knappa 20 kilometer bort - öppnade klockan 11 och vi såg till att vara där vid den ti-den. Den gamla byggnaden är otroligt fascinerande, Glim-mingehus är Nordens bäst be-varade borg från medeltiden

Det är ingen jättestor kraftansträngning att vandra från Naturum till "Södra huvudet", sträckan är 800 meter och belöningen är utsikten över Hanöbukten och landskapet intill.

Det enorma stenröset strax norr om Kivik kallas Kungagraven. Gravröset är 75 meter i dia-meter. Sommartid går det att få en närmare titt på graven.

Stenshuvud är en av landets 30 nationalparker, den blev nationalpark 1986. Vid en av en-tréerna finns ett Naturum, och en vandring från Naturum till bergets toppar kan rekommenderas, rundan är cirka 2 kilometer.

och lär ha börjat byggas 1499. Vi betalade entré och tog del av borgen på egen hand. Det skulle bli en guidning men in-te förrän tre timmar senare så den avstod vi. Dörren till byggnaden var öppen och man kunde själv gå runt i de olika rummen och på de olika våningsplanen, det fanns skyltar i varje rum med informa-tion.

Karl XI beordrade 1676 att borgen skulle rivas, han var rädd att den skulle falla i dan-skarnas händer, men de 20

skånska bönderna som skulle utföra arbetet misslyckades, och det är inte svårt att för-stå när man ser de enorma murarna. Idag kan vi vara oerhört tacksamma över att det aldrig blev någon rivning.

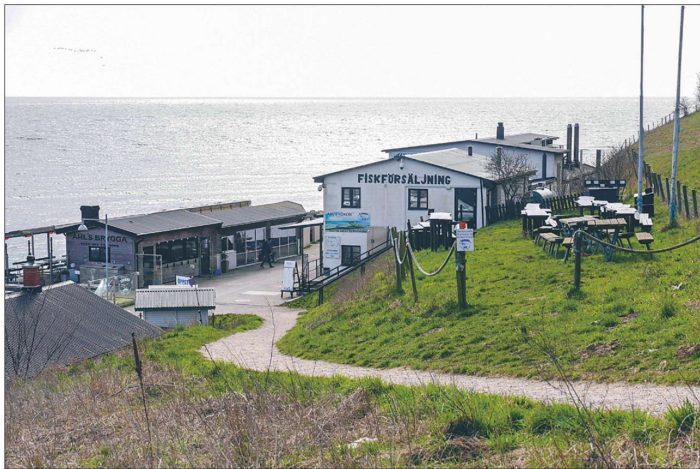
Innan vi lämnar den urgam-la byggnaden tar vi del av en trevlig utställning om bor-gens historia som finns i en angränsande byggnad.

Väl medvetna om att vi hade nästan 40 mil att rulla för att komma hem, funde-rade vi på om vi inte skulle

hinna med att ta del av ytter-ligare lite sevärigheter... Sandhammaren låg ju inte långt bort, så jag styrde bilen söder ut. För Ann-Sofie blev Sandhammaren en ny be-kantskap, hon nästan knock-ades av de mäktiga sanddy-nerna och havets vågor mot land.

– Här skulle jag kunna stå länge sa hon medan hon stod mitt på stranden med näsan mot solen.

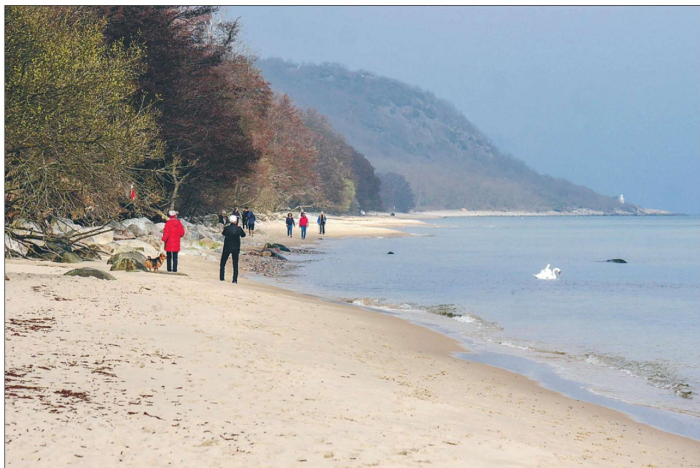
Knappt en mil väster om Sandhammaren ligger Kåse-

Hamnen vid Kåseberga är en mysig plats värd ett besök. Den ligger lite skyddad nedanför Kåseberghöjden.

Sankt Nikolai kyrka och stadshuset badar i solljus på Stortorget i Simrishamn.

Den lilla prunkande byn Knäbäckshusen ligger strax söder om Stenshuvud, och nedanför byn ligger den natursköna stranden. Landskapet höjer sig intill, inte minst genom Stenshu-vud längre bort och det är en väldigt vacker plats.

berga och Ales stenar. Det finns två alternativa startplas-ter för att ta sig upp till Ales stenar, och vi väljer stigen från hamnen som är kortast men där man först får gå uppför en mycket brant backe. De märkliga stenarna åter vi mat på en av restau-rangerna vid Kåseberga, gi-vetvis valde vi fisk när vi nu befann oss vid havet.

Innan hemfärden påbörjas åter vi mat på en av restau-rangerna vid Kåseberga, gi-vetvis valde vi fisk när vi nu befann oss vid havet.

Strax efter kockan åtta på kvällen landade vi i Boxholm igen, mycket belåtna av att

Många frågor dyker upp och som man omöjligt kan få svar på. Ales stenar ligger ju på en naturskön plats, en plåtå be-lägen ungefär 30 meter över havet och det är en mäktig känsla att stå på kanten och blicka ut över havet.

Text och bild: KLAS JOHANSSON

helgen blev exakt så trevlig som vi hoppats. Man behöver helt klart inte åka utomlands för att uppleva trevliga saker. Man behöver inte ens ta sig till Stockholm, Göteborg el-ler Malmö. Det finns saker att se och uppleva överallt, och alla tider på året. Här-omåret tillbringade vi en helg i Gislaved, det blev också jät-tebra! Men Österlen tillhör ju höjdarna av de hotellhelger vi har upplevt...